

ת"פ 58463/06/13 - מדינת ישראל נגד רון אשכנזי, חנוך אלוני, בהצנו בע"מ, תומר בן חמו, חברת רוי א.א. בע"מ

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

ת"פ 58463-06-13 מדינת ישראל נ' אשכנזי ואח' 08 יוני 2015

המאשימה:

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד מוריה הירש-כהן
פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד
הנאשמים:

1. רון אשכנזי
- ע"י ב"כ עו"ד אירית באומהורן
2. חנוך אלוני
3. בהצנו בע"מ
- נאשמים 2-3 ע"י ב"כ עו"ד עופר קופרמן ועו"ד צפריר יגור
4. תומר בן חמו
5. חברת רוי א.א. בע"מ
- נאשמים 4-5 ע"י ב"כ עו"ד זוהר ארבל

גזר-דין

כללי

1. תיק זה, שהחל בתרועה רמה לפני שנתיים, בהגשת כתב אישום המייחס לנאשמים עבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, מסחר והספקת סמים מסוכנים (עבירות שמקומן בבית משפט מחוזי), וייצור מזון ללא רישיון ובתנאי תברואה לקויים (עבירות שמקומן בבית משפט השלום), הסתיים בהסדר טיעון, בעבירות מינוריות יחסית, שאם היו נכללות מראש בכתב האישום המקורי, לבדן, כתב האישום היה מוגש לבית משפט השלום.
2. הפער בין הצדדים לעניין העונש, הוא זה: המאשימה דורשת מאסר בעבודות שירות וקנסות גבוהים וחילוט כספים וציוד, בעוד הנאשמים סבורים שניתן להסתפק במאסר על תנאי, וקנסות נמוכים.
3. אציג את כתב האישום המתוקן ואת גבולות הענישה שנקבעו בהסדרי הטיעון. לאחר שאפרט את עמדות באי כוח הצדדים, אקבע - בפרק הדין - את העונש.
4. הדרך להגיע מכתב האישום המקורי להסדר הטיעון, לא הייתה קצרה, ונמשכה כשנה וחצי; במהלכן, היו בבית משפט זה 10 ישיבות, עד להגעה להסדר.

כתב האישום המתוקן

5. וזה נוסח כתב האישום המתוקן:

הכרעות הדין

6. הנאשמים הורשעו, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות המפורטות במסגרת הוראות החיקוק שבחלק ב של כתב האישום המתוקן, וזאת בשני מועדים נפרדים: נאשמים 1-3 הורשעו, ביום כב שבט תשע"ה (11.2.2015), עמ' 28-29 לפרוטוקול; נאשמים 4-5 הורשעו, ביום ג אדר תשע"ה (22.2.2015), עמ' 32-33 לפרוטוקול.

פרטי הסדרי הטיעון

7. בהסדרי הטיעון החתומים, המדינה הגבילה עצמה לעונש שלא יעלה על 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי, כאשר באי כוח הנאשמים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

8. לעניין הקנסות או מאסר תמורתם, המדינה הגבילה עצמה לקנס של 70 אלף ₪, ביחס לנאשמים 1 ו-2, קנס בסך 70 אלף ₪ לנאשמת 3, קנס בסך 60 אלף ₪ לנאשמת 4, וקנס וחילוט בסכום כולל של 200 אלף ₪ לנאשמת 5.

הנאשמים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעניין זה.

9. נקבע בהסכמה, כי יחולטו מכבש ומיכל ששימשו לייצור המשקה, וכן בקבוקי המיץ שנתפסו, אשר הם יחולטו ויושמדו.

10. על פי הסדרי הטיעון, ולאור הסכמת הצדדים, נשלחו הנאשמים 1, 2 ו-4 לממונה על עבודות שירות, שקבע כי הם כשירים לביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני המאשימה

11. המדינה סבורה, שיש לקבוע מתחם אחד לכל העבירות, שהוא 8 עד 25 חודשי מאסר בפועל, כאשר המדינה עותרת לחריגה מהמתחם, במובן זה שהעונש הראוי יהיה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

12. לעניין המתחם, מסבירה ב"כ המאשימה, עו"ד הירש-כהן (עמ' 37-38 לפרוטוקול, מיום יח אייר תשע"ה (7.5.15)), כי אומנם החומר המיוצר אינו מגיע לכדי הרשעה בעבירת שיווק סם מסוכן, אך, עדיין, לשיטתה, הפירוש של הסעיף שבו הורשעו הנאשמים, כולל בחובו ייצור של חומר מרעיל או מסוכן, שכן סעיף 338(8) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק) קובע כי העבירה היא עשיית מעשה

בדרך נמהרת או רשלנית, שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, בכך שאותו אדם מכר וסיפק חומר מסוכן.

ב"כ המאשימה הביאה פסיקה של בית משפט השלום ברחובות (ת"פ 1857/08 מדינת ישראל נ' קובלסקי גרשון גרי, שניתן על ידי כב' השופטת ליבנת צבר, ביום ט תמוז תשס"ט (1.7.2009)). אומנם, במקרה האמור לא הופעל תיקון 113 לחוק - שכן גזר הדין היה לפני חקיקתו של תיקון 113 - אך, לשיטת המאשימה, ניתן לשאוב מפסק הדין הנ"ל אמירות נורמטיביות, לעניין הצורך בענישה והרתעה.

המדינה סבורה, כי פרשנות סעיף 338(8) לחוק היא זו: "**ההתנהגות בסם היא רשלנית, אך הידיעה היא ידיעה. הרשלנות היא במעשה. הם ידעו שזה סם**" (עמ' 37, שורות 21-29).

13. לשיטת המדינה, על פי פסיקת בית המשפט בפרשה הנ"ל, שכללה מאסר בפועל, המתחם הראוי להענשתם של הנאשמים בפני, בתיק זה, הוא 8 עד 25 חודשי מאסר. הסכמת המאשימה להגביל עצמה לעונש מירבי של ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות נבעה מסיבות אלה (עמ' 38, שורות 5-8): הודאה; חסכון בזמן ניהול ההליך (בכתב האישום המקורי היו 64 עדים); קשיים ראייניים.

לדברי ב"כ המאשימה, עו"ד הירש-כהן, הסדר הטיעון, שעליו חתמו הצדדים, משקף את נקודת האיזון שאלה הגיעו הצדדים, לאחר מו"מ ארוך (עמ' 38, שורות 4-8).

14. אשר לקנסות - סבורה ב"כ המאשימה, כי מדובר בעבירות כלכליות, ולכן, הקנס הוא העונש ההרתעתי והמשמעותי ביותר (עמ' 38, שורות 19-25).

15. לגבי סכומי הקנסות, ערה ב"כ המאשימה לכך שניתן להטיל עונשי קנסות גבוהים יותר, אך אלה הסכומים המירביים שהיא מבקשת, כאשר הפערים בין נאשמים 1 ו-2 לבין נאשם 4 נובעים מכך שנאשמים 1 ו-2 הקימו חברה ורשמו אותה בבעלות של אדם אחר (עמ' 38, שורות 30-31).

16. אשר לקנסות המוטלות על החברות (נאשמות 3 ו-5), מסבירה ב"כ המאשימה, כי נאשמת 3 היא המייצרת, ונאשמת 5 היא המשווקת, והכספים שנתפסו היו בחשבונות הבנק של שתי החברות הללו, ועל כן, מוצדקים הסכומים המבוקשים, כאשר "**מבחינה נורמטיבית לא חשוב לנו אם זה ייחשב כחילוט או כקנס**" (עמ' 39, שורה 9).

תמצית טיעוני נאשם 1

17. עו"ד באומהורן (עמ' 40 ואילך לפרוטוקול הנ"ל) הצביעה על כך, שמרשה היה, כלשונה, "**עצור בחטא**", במשך 11 יום (עמ' 39, שורה 27). לדבריה, הדבר נבע מכך שהמטרה, במסגרת הימ"ר, ניהלה מעקב אחר עברייני סמים "בכירים" אחרים, ומרשה נעצר, במסגרת אותו מעקב אחר אותם סוחרי הסמים. המטרה ובית משפט השלום לא עשו, בשלב הראשון, הבחנה בין סוחרי הסמים לבין

נאשם 1, שהוא חקלאי שהחליט להקים מפעל להפיכת הגידולים החקלאיים של הגת למשקה. בכל מקרה, בעיתונות וביתר אמצעי התקשורת, נכרך שמו של נאשם 1 עם אותם סוחרים סמים, וכל הפונה ל"גוגל" וכותב את שמו של נאשם 1, יראה את הקונטקסט האמור.

בכך, לטענת הסנגורית, נענש הנאשם 1, דיו.

18. עו"ד באומהורן פרסה בפניי את המחלוקת הציבורית והמשפטית בעניין מיץ הגת. היא הזכירה את הדיונים שהיו בכלי התקשורת ובוועדות הכנסת. לדבריה, ניתן היום לרכוש גת, ללא הגבלה (עמ' 42).

19. הסנגורית המלומדת הזכירה, כי מרשה פעל כדין, ושילם מקדמות למס הכנסה. הוא חשב שהוא עושה מעשה חוקי, ויחד עם הביקוש שגדל, הוא הגביר את ייצור המיץ. המעצר גרם לו פגיעה כלכלית קשה. הוא נאלץ לסגור את העסק, למכור את המכונות, בסכום הקרוב לחצי מהערך המקורי שלהן (עמ' 42).

היא הוסיפה: **"היום, בדיעבד, הוא לוקח על עצמו את האחריות"** (עמ' 42, שורה 24).

על כל פנים, במסגרת סעיף 338 לחוק, שבו הודה הנאשם והורשע, **"מדובר ברשלנות ברף הנמוך ובסעיף שיכול לכלול בתוכו נזק, אך איש לא הוכיח נזק ולא יכול להיות גם נזק"** (עמ' 43, שורות 2-3).

20. לעניין עבירת קבלת דבר במרמה, סבורה הסנגורית, כי מדובר בעניין מינורי וזניח, ולא נגרם נזק למאן דהו, בשל כך (עמ' 43, שורות 2-5).

21. ככל שמדובר בעבירת ההונאה בכשרות, מדובר במחלוקת עם הרב, האם לכלול בתווית של שם המוצר, כי מדובר במשקה אנרגי או משקה "מחיה נפש". בכל מקרה, לדברי הסנגורית, גם ציבור שומר הכשרות אשר קנה את המיץ, לא רומה באופן מהותי (עמ' 43, שורות 10-11). לשיטתה, מדובר בעבירה טכנית מאד, כאשר המיץ היה כשר (עמ' 43, שורות 16-17).

22. לעניין מתחם העונש ההולם, סבורה הסנגורית, כי המתחם נע בין מאסר על תנאי לעבודות שירות, ועל פי עיקרון ההלימה ובהיעדר ערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, ניתן להסתפק במאסר על תנאי, שכן עונש מעבר לכך איננו מידתי, לאור העובדה שלא הוכח כל נזק למאן דהו (עמ' 43, שורות 18-24).

23. אשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 1, הסבירה הסנגורית עד כמה המעצר של 11 יום פגע בו, והוא מותש, וקשה לו לשקם את עצמו מבחינה כלכלית. על כן, נאלץ הנאשם 1 לעבוד במסגרת חקלאות אורגנית באיתופיה. לדברי עו"ד באומהורן, **"עבודות שירות יגרמו לו לקריסה כלכלית. מאסר על תנאי מספיק. מבחינה כלכלית מבקשת קנס סמלי של מאות שקלים, כי זה מה שמתאים לתיק כזה"** (עמ' 45, שורות 14-16).

24. נאשם 1, בדבריו האחרונים (עמ' 50), סיפר כי הוא חקלאי שמגדל צמחי תבלין ומרפא בצורה אורגנית, וכי המוטו שלו זה "**לעשות טוב לאנשים ולאמא אדמה**" (עמ' 50, שורות 22-23). לדבריו, לקח חומרים מהצמחים שגידל, דילל אותם במים, ובחלומותיו השחורים ביותר לא האמין שיגיע לבית משפט.

הוא חזר על כך שב"גוגל" הוא מוגדר כסוחר סמים.

הוא סיפר, כי יש לו חוב של 800 אלף ₪, לאחר שעסקו הוחרב. הוא במלחמת הישרדות כלכלית, וכבר קיבל את העונש.

נאשם 1 סיפר, כי יש לו ארבעה ילדים לגדל, ועבודות שירות - אם יוטלו עליו - יגרמו לו לקריסה כלכלית במלחמת ההישרדות שלו היום (עמ' 50, שורות 28-29).

תמצית טיעוני נאשמים 2-3

25. עו"ד צפריר יגור טוען, כי אין פסיקה ביחס לסעיף 338, ועל כן, דרישת המדינה למתחם של 8 עד 25 חודשי מאסר לעבירות נשוא תיק זה, ובמיוחד כשלא הוכח כל נזק, אינו מתיישב גם עם העונש המרבי בחוק, שהוא 3 שנות מאסר (עמ' 45, שורות 26-28).

26. הסנגור המלומד האריך, בהתייחסותו הפרטנית לדוגמאות בדבר ייצור קפסולות מחומרים אחרים (עמ' 45-46), נושא החורג מתיק זה.

27. לגבי נתוניו האישיים של נאשם 2, עו"ד יגור ער לכך כי מרשו, חנוך אלוני, בעל עבר פלילי לא קל בתחום החזקת סמים. אך, הסנגור טען כי לקוחו, נאשם 2, השתחרר מבית סוהר ומאס בדרך זו (עמ' 46-47).

28. לדברי עו"ד צפריר יגור, ב"כ נאשם 2, מאחר והעסק סגור ומדובר בעבירות משנת 2012, יש להתחשב בנאשם 2, ולא להטיל עליו עונש חמור. הסנגור הוסיף, כי נאשם 2, כמו נאשם 1, נרשם ברשם החברות, שילם מיסים, ונמצא במצב שבו באמצע הפעילות הכלכלית שלו, המשטרה סגרה את העסק, ותפסה לו כספים (עמ' 47-48).

29. עו"ד יגור, מסיים את טיעוניו בכך שיש לתת לנאשם 2 עונש מינימלי, הצופה פני עתיד, שכן מרשו הבין את שעשה, ולא יעשה זאת שוב.

30. נאשם 2, בדבריו האחרונים (עמ' 51, שורות 2-9), סיפר על עברו, ואמר שאין זו דרך חייו, והיא לא אפיינה אותו, אם כי לא הכחיש, כמובן, את עברו.

לגבי הקנס, הוא מצפה שבית המשפט יחזיר לו את הכסף, שכן יש לו חובות רבים, ולכן, מבקש כי יוטל עליו קנס מינימלי.

תמצית טיעוני ב"כ נאשמים 4-5

31. עו"ד זוהר ארבל הציג את הבעייתיות בקביעת עונשים כלכליים, כאשר אין בפני בית המשפט נתונים מלאים, כולל: דוחות רווח והפסד. הדבר בולט ביחס למרשו, נאשם 4, אשר נאלץ לשלם לנהגים ולשאר הוצאות ההובלה, ואם יוטלו הקנסות והחילוסים שמבקשת המדינה, יהיו מרשו ומרשתו במצב כלכלי קשה (עמ' 48).

32. לשיטתו של עו"ד ארבל, המדינה השיגה את מבוקשה, שהוא המסר שאסור למכור מיץ גת, בעצם הרשעת הנאשמים (עמ' 48, שורות 18-19).

33. עו"ד ארבל מסביר, כי יש להבדיל בין נאשם 1, שעסק בגידול הגת ובייצורו, במשך מספר שנים, כאשר נאשם 2 הצטרף אליו, ואילו נאשם 4, שפעל באמצעות נאשמת 5, שיווק את המוצר, ועיסוקו הוא בקבלת דבר מוגמר ושיווקו. לכן, קשה לייחס למרשו רשלנות ופזיזות; ומכל מקום, מדובר ברמת רשלנות נמוכה מאד, ממש על הגבול (עמ' 48, שורות 23-29).

34. עו"ד ארבל חולק על המתחם שקבעה המדינה. לשיטתו, אם לגבי רוקח שמכר תרכובת מזויפת, הוטל עונש מאסר של 5 חודשים על תנאי, אין הצדקה להטיל על הנאשם המיוצג על ידו, עונש של עבודות שירות (עמ' 49, שורות 4-8).

35. במהלך טיעוניו, הזכיר הסנגור, כי שווקו 56 אלף בקבוקים (עמ' 49, שורה 17). אך, ב"כ המדינה התנגדה להבאת נתון זה, בהעדר ראיות (שם, שורה 20).

36. לגבי נסיבותיו האישיות של נאשם 4, מאשר הסנגור, כי יש למרשו עבר פלילי, שנבע מבעיות בילדותו, ובשלב מאוחר יותר בחייו מצא נאשם 4 את הכוחות כדי לפנות לעולם העסקים, ומאז, התנהג נאשם 4 באופן נורמטיבי. הנאשם נשוי ואב לילדים קטינים, והוא עובד קשה כדי לפרנס את משפחתו (עמ' 50, שורות 6-14).

37. מבחינת העונש, מזכיר הסנגור, כי לנאשם 4 יש עבירה אחת פחות מאשר לנאשמים האחרים, ולכן, די בעונש מאסר מותנה (עמ' 50, שורות 15-16).

38. ככל שמדובר בקנס, מרשו נמצא במצב שהוא חייב כספים למס הכנסה, מע"מ, וביטוח לאומי. לכן,

הסכומים שנתפסו, אינם מהווים רווח, אלא כסף שהוא הוציא מכיסו, כדי לשלם למדינה (עמ' 50, שורות 18-19).

39. נאשם 4, בדבריו האחרונים (עמ' 51, שורות 12-16), הסביר שלא חשב שהמעשה שעשה איננו חוקי, שכן הכל אצלו בעסקים הוא לגיטימי, והוא "נפל בין הכיסאות".

לגבי הקנס, הוא שילם מע"מ ומס הכנסה בסך 180,000 ₪, ואנשים לקחו סחורות, והיה צריך להחזיר להם כסף, והוא הפסיד הרבה כסף. על כן, הוא מבקש מבית המשפט להתחשב בכך (עמ' 51, שורות 15-16).

דין

40. קשה להפעיל את תיקון 113 בתיק זה, לאור השוני בין העבירות, ולאור ההסכמה כי העונש יהיה מאסר בעבודות שירות, כעונש מירבי.

41. גם לטענת המדינה, העונש של עבודות שירות, חורג ממתחם העונש ההולם, והיא הסכימה לעונש נמוך מהטעמים שהוסברו לעיל (ראה: פסקה 13, לעיל).

42. בכל מקרה, אינני רואה עין בעין את המעשים, כפי שהוצגו על ידי המאשימה.

43. לטעמי, מדובר במקרה גבולי, שספק רב אם היה ראוי להביאו לבית המשפט המחוזי, וניתן היה להגיע להסדר טיעון "סגור" בבית משפט השלום ביחס לעבירות הטכניות.

44. סעיף 338 לחוק העונשין, הוא מעין סעיף סל, וקשה להצביע בו על ערך מוגן ספציפי. בכל מקרה, ייצור מיץ גת, כאשר המודעות של המעורבים בעניין הייתה נמוכה, אם בכלל, אינו מצדיק עונש מאסר בפועל, אלא עבודות שירות, מלכתחילה, ולא כאקט של המדינה מעבר למתחם; שכן, אם הייתי צריך לקבוע את המתחם, הייתי כולל בו מאסר בדרך של עבודות שירות, ולא הייתי מתחיל את המתחם בעונש של 8 חודשי מאסר, כטענת המאשימה.

45. העבירות האחרות שמופיעות בכתב האישום, אינן מצדיקות עונש מאסר, לא בפועל, ואולי, עבודות שירות, לתקופה קצרה מאד.

46. לא ראיתי מקום להאריך - לא לעניין עבירת קבלת דבר במרמה, שכן מדובר ברישום חברה, ולא נגרם נזק, ואף לא באיסור הונאה בכשרות, שגם בעניינה לא נגרם כל נזק.

העבירה של זיוף מסמך, היא מאד מאולצת. אך, מאחר והנאשמים הודו בה, לא אאריך, אך לבטח אינה משקפת את הערך המוגן האמיתי של זיוף מסמך.

47. אינני סבור שדי במאסר על תנאי, כטענת הסנגורים.

מדובר בעבירות שיש להן היבט כלכלי מסוים, והנאשמים הודו בהן, ועליהם לשלם את חובם לחברה, גם אם בתקופה קצרה של מאסר בעבודות שירות.

48. סבור אני, כי יש להטיל על הנאשמים מאסר לתקופה קצרה יחסית, תוך התחשבות בחלק של כל אחד מהם במסגרת העבירות, ותוך התחשבות במצבם האישי והכלכלי. נתתי משקל לכך שלנאשם 1 אין עבר פלילי, והוא במצב כלכלי קשה, ולנאשם 2 יש עבר פלילי, ונאשם 3 היה רק המשווק (אך יש לזכור כי גם לו יש עבר פלילי).

49. בנסיבות אלה, לאחר ששקלתי את הנתונים, הגעתי למסקנה כי יש להטיל על נאשם 1 מאסר בעבודות שירות של 30 יום, בניכוי 11 ימי המעצר.

50. אשר לנאשם 2, בשל עברו הפלילי, תקופת עבודות השירות תהיה 45 ימים (בניכוי 11 ימי המעצר).

51. נאשם 3, שלא נטל חלק בייצור אלא רק בהובלה, ירצה עונש מאסר בעבודות שירות של 30 יום, בניכוי ימי מעצרו.

52. ככל שמדובר בענישה כלכלית, בדרך של הטלת קנסות או חילוטין, הסכומים שמבקשת המדינה, מופרזים, ואין להם כל בסיס בנתוני תיק זה, במיוחד כאשר אין התייחסות לרווח אמיתי אלא רק למחזור, ובמקרה, נתפסו כספים.

לא הובאו בפניי נתונים על מצבם הכלכלי של הנאשמים ועל יכולתם לשלם את הקנסות, כנדרש בסעיף 40 לחוק.

העדר ראיות - אשר המועד להגשתן היה בשלב הטיעונים לעונש (כאמור בסעיף 40 לחוק) - פועל, כמו בכל הדין הפלילי (השווה: סעיף 34כב לחוק), לטובתם של הנאשמים.

53. כדי להביע את עמדתי החד משמעית הנ"ל, ביחס לסכומים חסרי הבסיס, בהם נקבה המדינה, כגבול עליון בהסדר הטיעון, ראיתי לנכון, מבלי להידרש באופן פרטני לכל טיעון וטיעון של הסנגורים - אשר בעיקרו מקובל עליי - להעמיד את סכומי הקנסות והחילוט בשיעור של 10% מהסכומים המירביים שביקשה המדינה.

התוצאה

54. א. נאשם 1 ירצה עונש מאסר בעבודות שירות, של 30 יום, בניכוי ימי מעצרו, במרכז יום לקשיש נס ציונה, רח' בן גוריון 9, נס ציונה.
- ב. נאשם 2 ירצה עונש מאסר בעבודות שירות, של 45 יום, בניכוי ימי מעצרו, באתר יד לשריון, לטרון, ד.ג. שמשון.
- ג. נאשם 4 ירצה עונש מאסר בעבודות שירות, של 30 יום, בניכוי ימי מעצרו, ב"פתחון לב", ברח' לשינצקי 9, בראשון לציון.
- ד. נאשם 1 ישלם קנס בשיעור של 7,000 ש"ח.
- ה. נאשם 2 ישלם קנס בשיעור של 7,000 ₪.
- ו. נאשמת 3 תשלם קנס בסך 9,000 ₪.
- ז. נאשם 4 ישלם קנס בסך 6,000 ₪.
- ח. נאשמת 5 תשלם קנס בסך 20,000 ₪.
- כל הקנסות ישולמו מתוך הכספים המעוקלים (העולים עשרת מונים על סכומי הקנס שגזרתי). היתרה - תוחזר לנאשמים, תוך 10 ימים.
- ט. המכבש והמיכל ששימשו לייצור המשקה - יחולטו.
- י. בקבוקי המיץ שנתפסו - יחולטו ויושמדו.
- יא. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים 1, 2 ו-4 מאסר על תנאי של חודשיים, אותו ירצה אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בניגוד לסעיף 338(8) לחוק העונשין (לא הטלתי מאסרים על תנאי, על העבירות האחרות).
55. הודע על זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשמים ובאי-כוחם.

משה דרורי, שופט
סגן נשיא